

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/160/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120290549
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120290549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Slovak alarms s.r.o., so sídlom Teplická 34, 058 01 Poprad, IČO: 36 460 460, zastúpeného zástupcom AK Balara, s.r.o., so sídlom Košická 5590/56, 821 08 Bratislava, IČO: 36 858 528, proti žalovanej: O. I. Q. - I., s miestom podnikania H. XX, XXX XX Ružomberok, IČO: 17 873 878, zastúpenej právnu zástupkyňou JUDr. Ing. Jankou Kantíkovou, advokátkou, so sídlom Š. Moyzesa 11, 034 01 Ružomberok, IČO: 42 219 787, v konaní o zaplatenie 758,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 1Cb/29/2020-119 zo dňa 16.06.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 1Cb/29/2020-119 zo dňa 16.06.2021 p o
t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 758,60 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne, a to zo sumy 463,80 Eur od 07.11.2019 do zaplatenia a 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 294,80 Eur od 28.11.2019 do zaplatenia, ako aj nahradiť žalobcovi trovy spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Samostatným výrokom okresný súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že na základe ústnej zmluvy o dielo ako zhotoviteľ vykonal pre žalovanú ako objednávateľku inštaláciu zariadení zabezpečovacej techniky v prevádzkarni žalovanej. Cenu za dielo vyfakturoval žalovanej faktúrou č. 16190042, splatnou dňa 06.11.2019 na sumu 463,80 Eur a faktúrou č. 16190045, splatnou dňa 27.11.2019 na sumu 294,80 Eur. V lehote splatnosti žalovaná neuhradila cenu za dielo, a to ani čiastočne i napriek urgenciám. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 25.05.2020 pod sp. zn. 27Up/836/2020 platobný rozkaz, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 758,60 Eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne, a to zo sumy 463,80 Eur od 07.11.2019 do zaplatenia a zo sumy 294,80 Eur od 27.11.2019 do zaplatenia, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur. Zároveň jej bolo uložené zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 171,47 Eur. Proti vydanému platobnému rozkazu podala žalovaná prostredníctvom právnej zástupkyne odpor, v ktorom uviedla, že so žalobcom neuzatvorila žiadnu ústnu zmluvu o dielo, predmetom ktorej by mala byť inštalácia zariadení zabezpečovacej techniky. Zároveň uviedla, že žalované faktúry, ktorých zaplatenia

sa žalobca domáha, neeviduje vo svojom účtovníctve. Z odporu žalovanej vyplynulo, že namietala nedostatok pasívnej vecnej legitímácie.

3. Okresný súd poukázal v odôvodnení svojho rozsudku na vyjadrenie žalobcu k odporu žalovanej, podanie žalovanej zo dňa 23.11.2020, následné podanie žalobcu a po vykonanom dokazovaní za aplikácie ust. § 132 ods. 1, § 150 ods. 1, § 153 ods. 1, 2, § 212 ods. 1, § 217 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 536 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka dospel k záveru o skutkovej, ako aj právnej dôvodnosti žaloby žalobcu. Okresný súd uviedol, že vychádzal z dôkazov, a to najmä z faktúry č. 16190042 zo dňa 23.10.2019, znejúcej na sumu 463,80 Eur, zo servisného listu zo dňa 21.10.2019, z faktúry č. 16190045 zo dňa 13.11.2019, znejúcej na sumu 294,80 Eur, z montážneho listu, žiadosti o poskytnutie cenovej kalkulácie, e-mailovej komunikácie medzi stranami sporu, z upomienky a z urgencie na úhradu. Súčasťou dokazovania pred okresným súdom bolo aj oznámenie Finančného riaditeľstva SR, sekcie boja proti podvodom a analýz rizík zo dňa 10.07.2020.

4. Okresný súd zdôraznil dôkazné bremeno, ktoré zaťažovalo žalovanú, ktorá napriek poučeniu až v prebiehajúcom súdnom konaní navrhla vykonať dôkazy v súvislosti s preukázaním nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Vychádzajúc z dôkazov, ktoré boli vykonané v konaní pred okresným súdom, návrh na doplnenie dokazovania zo strany žalovanej zamietol z dôvodu, že listinné dôkazy, ktoré predložil žalobca, boli dostačujúce a presvedčujúce a druhým dôvodom zamietnutia návrhu žalovanej na dokazovanie bola skutočnosť, že žalovaná tento návrh nepodala včas, hoci takúto možnosť na včasné podanie návrhu mala.

5. Okresný súd dospel k záveru, že medzi sporovými stranami došlo k uzavretiu zmluvy o dielo podľa ust. § 536 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka. Tieto skutočnosti mal okresný súd preukázané zo Žiadosti o cenovú ponuku zo dňa 13.08.2019, ktorej žiadateľom bola O.. I. Q. - I., e-mailová adresa I.. Dňa 16.10.2019 došlo zo strany O.. I. Q. - I. k požiadavke na „spojzdnenie funkčnosti rampy“ s tým, že žalovaná zároveň zaslala aj fakturačné údaje vrátane IČO a identifikačného čísla pre platiteľa DPH. Zo servisných listov jednoznačne vyplynulo, že žalobca predmet diela vykonal, toto osadil a reagoval aj na požiadavky žalovanej v súvislosti s bližšími technickými požiadavkami. Skutočnosti tvrdené žalobcom preukázali aj montážne listy, ako aj samotné žalované faktúry, z ktorých bol zistiteľný rozsah vykonaných prác a cena za tieto práce. V prípade oboch montážnych listov práce boli prevzaté bez závad, v prípade prvého montážneho listu bola 4 x anténa vzatá na opravu, ktorá bola následne dňa 13.11.2019 zamontovaná. Okresný súd poukázal na to, že upomínací - Okresný súd v Banskej Bystrici po podaní odporu požiadal Finančné riaditeľstvo SR v Banskej Bystrici o súčinnosť. Výsledkom tejto žiadosti bola správa zo dňa 10.07.2020, podľa ktorej daňový subjekt s totožným IČO, ako aj DIČ (I. Q.) obe žalované faktúry zahrnula do svojho účtovníctva v časti A II kontrolného výkazu DPH za október, resp. december 2019. Z uvedeného bolo zrejmé, že žalovaná obe faktúry, ktoré vystavil žalobca, priznala, nerozporevala ich, zahrnula ich do svojho účtovníctva a uplatnila si aj tzv. nadmerný odpočet DPH. V súhrnnosti týchto dôkazov okresný súd mal za to, že žalovaná nespochybnila uzavretie zmluvy o dielo podľa ust. § 536 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka. Žalobca predmet diela v zmysle ust. § 539 ods. 1 Obchodného zákonníka vykonal, odovzdal objednávateľovi. Žalovaná cenu za dielo neuhradila v stanovenom čase s poukazom na ust. § 546 ods. 1, § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobca predmet diela zhotovil, riadne odovzdal žalovanej a ak žalovaná mala námietky o neprevzatí faktúr, tak okresný súd poukázal na vyjadrenie Finančného riaditeľstva SR, ktoré jednoznačne nasvedčuje skutočnosti, že žalovaná tieto faktúry zahrnula do svojho účtovníctva a uplatnila z toho aj nadmerný odpočet DPH, preto v tomto smere jej námietky o nedoručení faktúr okresný súd vyhodnotil ako irelevantné. Dôkazy predložené žalobcom a vykonané pred okresným súdom boli vyhodnotené okresným súdom ako jednoznačné a presvedčivé, podľa ktorých žalovaná predmet diela objednala, dielo prevzala, preto bolo jej povinnosťou zaplatiť cenu diela. Námietky žalovanej boli ako účelové a špekulatívne s cieľom zbaviť sa zodpovednosti za úhradu vykonaného diela. Za aplikácie ust. § 365 ods. 1, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, okresný súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti žalovaných faktúr, a to v súlade s uvedenými ustanoveniami Obchodného zákonníka.

6. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. V konaní bol úspešný žalobca, ktorému bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške týchto trov rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia.

7. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná v podaní zo dňa 17.08.2021. Ako odvolacie dôvody s odkazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP bolo uvedené, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej ako strane sporu uskutočňovanie procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ako aj, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná namietala, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný, pretože neobsahuje presvedčivé odôvodnenie. Podľa žalovanej okresný súd nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, pretože bez akéhokoľvek odôvodnenia a bez uvedenia relevantného dôvodu odmietol vykonať dôkazy, ktoré žalovaná navrhla vo svojom vyjadrení zo dňa 24.05.2021 a zároveň označila na pojednávaní, a to výsluch svedkov - O. Q. H., E. T., prítomnosť ktorých svedkov bola zabezpečená na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 16.06.2021, ktorých výsluch okresný súd nevykonal. Žalovaná namietala, že rozsudok okresného súdu nezodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP. Návrh na výsluch svedkov bol za účelom preukázania skutočností, ktorý subjekt si predmet diela objednal, v akých priestoroch došlo k montáži zariadení zabezpečovacej techniky a kto mal za vykonanie diela zaplatiť. K uvedenému okresný súd uviedol len toľko, že dôkazy predložené zo strany žalobcu považoval za jednoznačné a presvedčivé. Žalovaná poukázala na to, že z dôkazov predložených žalobcom a vykonaných pred okresným súdom nevyplývajú skutočnosti a závery vyjadrené okresným súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku a to, že žalovaná si predmet diela objednala a bolo jej povinnosťou za toto dielo zaplatiť. Podľa záverov zjednocujúceho Stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. R 2/2016 „...Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) O.s.p.. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku.“ Žalovaná uviedla, že zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa nedotkli podstaty a zmyslu tohto stanoviska, ktoré treba považovať za aktuálne pre súdnu prax aj po uvedenom dni, pri platnosti a účinnosti nového procesno-právneho poriadku, a to Civilného sporového poriadku a toto stanovisko primerane platí aj pre odvolacie konanie.

8. Žalovaná v odvolaní uviedla, že nevykonaním navrhnutých dôkazov bola postavená do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana - žalobca. Podľa žalovanej tým, že neboli vykonané dôkazy ňou navrhnuté, tak rozhodnutie okresného súdu je predčasné, naviac okresný súd bez odôvodnenia nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na preukázanie skutkového stavu veci a takto nedostatočne zistený skutkový stav zobral za základ pre rozhodnutie vo veci samej. Žalobca uviedol, že dielo pre žalovanú vykonal na základe e-mailovej objednávky zo dňa 16.10.2019. Podľa žalovanej z tohto e-mailu však žiadnym spôsobom nevyplýva, že by zo strany žalovanej došlo k objednaní si inštalácie zariadení zabezpečovacej techniky v prevádzkarni žalovanej, t.j. O.. I. Q. - I.. Listinné dôkazy predložené žalobcom nepreukázali, že by žalovaná dielo vykonané žalobcom prevzala. Žalobca predložil Montážny list zo dňa 21.10.2019 a Montážny list zo dňa 13.11.2019, avšak ani v jednom z týchto montážnych listov nie je ako objednávateľ uvedená žalovaná. Z montážneho listu zo dňa 21.10.2019 vyplýva ako objednávateľ spoločnosť ADRIA business s.r.o. a z montážneho listu zo dňa 13.11.2019 je v kolónke objednávateľ uvedené OC ADRIA. Na týchto montážnych listoch sa nenachádza podpis žalovanej. K montáži zariadení došlo v priestoroch prevádzky Šarm shop, ktorej prevádzkovateľom a nájomcom predmetných priestorov je obchodná spoločnosť S5 company, s.r.o., IČO: 50 936 450, so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava. Žalobca mal vedomosť, v akej prevádzke a pre aký subjekt vykonáva predmetné práce. Žalovaná už v podanom odpore zo dňa 24.06.2020 uviedla, že medzi ňou a žalobcom nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo a rovnako, že k inštalácii zariadení zabezpečovacej techniky nedošlo do jej prevádzkarnie. Žalovaná má síce v živnostenskom registri zapísanú prevádzku na adrese H. XX, avšak jedná sa o kancelársky priestor a nie o priestor, ktorý by si vyžadoval umiestnenie zariadení zabezpečovacej techniky. Žalovaná v odvolaní poprela, že by k vykonaniu akýchkoľvek prác došlo v priestoroch jej prevádzkarnie. Z listinných dôkazov, a to z Montážnych listov zo dňa 13.11.2019 a zo dňa 21.10.2019 bolo zrejmé, že k vykonaniu prác došlo v priestoroch predajne Šarm shop a objednávateľom prác v rozsahu podľa Montážneho listu zo dňa 21.10.2019 je spoločnosť ADRIA business s.r.o.. Podľa žalovanej žalobca mal vedomosť, v akej prevádzke a pre aký subjekt vykonáva predmetné práce, a preto nebolo možné na daný skutkový stav aplikovať ust. § 16 Obchodného zákonníka, ak predmetné ustanovenie je relevantné len v prípade objektívnej nevedomosti tretej osoby. Žalovaná v odvolaní poukázala na e-mailovú komunikáciu medzi konateľom spoločnosti ADRIA business s.r.o. s konateľom

žalobcu O. zo dňa 21.07.2020 a 24.07.2020, z ktorej vyplýva, že žalobca uznal skutočnosť, že dielo bolo vykonané pre iný subjekt ako pre žalovanú a súhlasil s dobropisovaním vystavených faktúr č. 16190042 a č. 16190045 voči žalovanej. Žalovaná nie je pasívne vecne legitimovaná, pretože nie je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, o ktorej sa v tomto konaní rozhodlo. Žalovaná žiadala rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, resp. rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žaloba žalobcu bude zamietnutá, pretože okresný súd nedostatočne preskúmal skutkový stav a bez relevantného odôvodnenia nevykonal navrhnuté dôkazy, pričom na základe doteraz vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré následne nesprávne právne posúdil. Nevykonanie dokazovania v navrhnutom rozsahu bez odôvodnenia možno označiť za porušenie princípu spravodlivého súdneho konania.

9. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 06.10.2021 (č.l. 152 spisu). Žalobca poukázal na faktúry, ktorými účtoval žalovanej cenu diela. Faktúry boli žalovanej doručené, ňou zaúčtované a z nich si žalovaná uplatnila odpočet dane z pridanej hodnoty. Nie je možné súhlasiť s odvolacím dôvodom žalovanej, že by okresný súd „bez akéhokoľvek odôvodnenia“ nevy počul navrhnutých svedkov, pretože okresný súd odôvodnil nevykonanie dôkazov navrhnutých žalovanou, keď mal za to, že listinné dôkazy predložené žalobcom boli dostatočné a presvedčivé a druhým dôvodom nevykonania dôkazov označených žalovanou bol záver okresného súdu, že tieto žalovaná nenavrhl a včas, hoci takúto možnosť žalovaná strana mala. Žalovaná podala odpor dňa 24.06.2020, vyjadrenie dňa 16.11.2020. Ani v jednom z týchto podaní nenavrhl výsluch svedkov. Takýto návrh žalovaná uplatnila až v ďalšom vyjadrení zo dňa 24.05.2021. O tom, že žalobca tvrdí pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej v spore, vedela žalovaná od doručenia platobného rozkazu. Výsluch svedkov nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť záver okresného súdu o pasívnej vecnej legitimitácii žalovanej v spore. Bola predložená písomná objednávka žalovanej a potvrdenie o tom, že žalovaná faktúry vystavené žalobcom na cenu diela zaúčtovala a uviedla v kontrolnom výkaze pre DPH. Na týchto dôkazoch nemôže nič zmeniť výpoveď osôb, ktoré navrhla. Takisto je irelevantná obrana žalovanej, že zabezpečovacie zariadenie nebolo inštalované v jej prevádzkarni. Objednávateľom bola žalovaná a dôvod, prečo objednala inštaláciu v prevádzkarni iného subjektu, bol v tomto prípade irelevantný. Pokusy žalovanej predložením častí e-mailovej komunikácie tretích osôb so žalobcom sú snahou vyvolať dojem, že žalobca uznáva pasívnu legitimitáciu niekoho iného v spore, ako je žalovaná. Ochota žalobcu komunikovať v priebehu sporu s tretou osobou bola vedená snahou o hospodárnosť konania. Takýto výsledok sa nepodarilo dosiahnuť, pretože žiadna tretia osoba nemala úmysel prevziať na seba záväzok žalovanej. Žalobca žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny, s priznaním trov odvolacieho konania.

10. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 8.10.2021 (č.l. 156 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej doručené právnej zástupkyňi žalovanej s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní, ktorú možnosť žalovaná v lehote určenej okresným súdom, ani do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužila.

11. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovanou a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

12. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/160/2021-161 zo dňa 22.02.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 15.03.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

13. Za aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bol rozsudok okresného súdu posudzovaný v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktoré vyjadrila žalovaná v podanom odvolaní zo dňa 17.08.2021. Žalovaná namietala, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný, neobsahuje presvedčivé odôvodnenie, nezodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom nevykonanie dokazovania v navrhnutom rozsahu bez odôvodnenia je možné označiť za porušenie princípu spravodlivého súdneho konania.

14. Primárne krajský súd posudzoval, či rozsudok okresného súdu zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 220 ods. 2 CSP. Po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom okresného súdu krajský súd konštatuje, že jeho odôvodnenie zodpovedá kritériám vyplývajúcim z ust. § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku vyjadril, ktoré skutkové tvrdenia ako podstatné mal za preukázané, z ktorých dôkazov pri rozhodnutí vychádzal, ako tieto dôkazy vyhodnotil a súčasne zdôvodnil, prečo nevykonal dôkazy navrhnuté žalovanou, ktoré opätovne žalovaná zopakovala v podanom odvolaní. Išlo o návrh výsluchu svedkov, ktorými žalovaná chcela preukázať skutočnosti o tom, ktorá osoba predmet diela objednala, v akých priestoroch došlo k montáži zariadení zabezpečovacej techniky, a zároveň, kto má za dielo zaplatiť. Okresný súd v odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaná navrhla vykonať dôkazy v súvislosti s preukázaním nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Okresný súd konštatoval, že „...,vychádzajúc z dôkazov, ktoré boli vykonané v konaní pred súdom, sú tieto návrhy zamietol, a to z dôvodu, že listinné dôkazy, ktoré predložil žalobca, boli dostačujúce a presvedčujúce a druhým dôvodom zamietnutia takéhoto návrhu bola skutočnosť, že ich žalovaná strana nenavrhla včas, hoci takúto možnosť žalovaná strana mala.“ Nebol relevantný odvolací dôvod žalovanej, že by okresný súd v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP neodôvodnil, prečo nevykonal dôkazy navrhnuté žalovanou. Okresný súd takýto postup zdôvodnil práve v odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

15. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalovanej o nevykonaní ňou navrhnutých dôkazov opätovne upriamuje pozornosť na odsek 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu. Boli dva dôvody, pre ktoré okresný súd nevykonal dôkazy navrhnuté žalovanou, a to 1/ dôkazy žalobcu vykonané pred okresným súdom boli dostatočné, presvedčivé pre rozhodnutie o nároku žalobcu a dôvodom 2/ bola skutočnosť, že žalovaná nenavrhla včas vykonať tieto dôkazy, hoci už skôr takúto možnosť mala. Žalovaná v odvolaní poukázala na návrh - výsluch svedkov, ktorých žiadala vypočuť práve pre tvrdený argument nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Žalovaná už v podanom odpore namietala nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie. Žalovaná v odpore namietala, že neuzavrela so žalobcom žiadnu zmluvu o dielo, predmetom ktorej mala byť inštalácia zariadení zabezpečovacej techniky, ako aj, že žalované faktúry č. 16190042 a č. 16190045 neexistujú vo svojom účtovníctve. V tomto podanom odpore žalovaná neoznačila návrh na výsluch svedkov. Výzvou okresného súdu na vyjadrenie v zmysle ust. § 167 ods. 4 CSP, ktorá bola datovaná dňom 22.10.2020 (č.l. 60 spisu) bola žalovaná prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne vyzvaná, aby sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy vyjadrila k vyjadreniu žalobcu, uviedla skutočnosti a označila dôkazy na preukázanie svojej obrany, pretože na neskôr predložené a označené dôkazy súd nemusí prihliadať. Súčasne v tejto výzve žalovaná bola poučená aj o sudcovskej, ako aj zákonnej koncentrácii konania podľa ust. § 153, § 154 CSP. Táto výzva okresného súdu bola doručená žalovanej prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne dňa 04.11.2020. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 16.11.2020 (č.l. 66, 67 spisu) nedala návrh na výsluch svedkov, takýto dôkaz neoznačila. Podľa obsahu spisového materiálu žalovaná až vo vyjadrení zo dňa 24.05.2021 (č.l. 109, 110 spisu) navrhla výsluch svedkov. Krajský súd uvádza, že hoci obrana žalovanej od momentu podaného odporu bola v namietaní nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, keď poprela uzavretie zmluvy o dielo so žalobcom a vykonanie diela žalobcom pre žalovanú a bola poučená okresným súdom o sudcovskej, ako aj zákonnej koncentrácii konania v spojení s poučením podľa ust. § 167 ods. 4 CSP vo výzve okresného súdu zo dňa 22.10.2020, až v podaní zo dňa 24.05.2021 uskutočnila návrh na výsluch svedkov. Pokiaľ okresný súd na nie včasné označenie takéhoto návrhu na výsluch svedkov prihliadol tak, že návrh týchto dôkazov nevykonal, jeho postup bol zákonný, rešpektoval tak sudcovskú, ako aj zákonnú koncentráciu konania v spojení s ust. § 167 ods. 4 CSP, keď žalovaná bola poučená o tom, že na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré nebudú predložené včas, nebude súd prihliadať. Okresný súd v súlade s ust. § 153 ods. 3 CSP v odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku zdôvodnil, že nevykonal návrh žalovanej na výsluch svedkov, pretože tento návrh na dokazovanie nebol žalovanou urobený včas.

16. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je spor zrýchliť, zefektívniť, zabrániť tomu, aby strany predkladali skutkové tvrdenia alebo návrhy na vykonanie dôkazov až na pojednávaní, čo by predlžovalo celkový proces z dôvodu potreby odročenia pojednávania. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotno-právne námietky) nie

sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo, so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

17. V danej veci žalovaná bola poučená o sudcovskej, ako aj zákonnej koncentrácii konania vo výzve okresného súdu v spojení s ust. § 167 ods. 4 CSP, ktorá výzva bola datovaná dňom 22.10.2020 a i napriek od samotného začiatku použitej obrany žalovanou v podanom odpore, že nie je pasívne vecne legitimovaná, návrh na výsluch svedkov, ktorými chcela preukázať tvrdenie o nedostatku pasívnej vecnej legitimácie, predložila až v podaní zo dňa 24.05.2021. Ak žalovaná ako strana sporu nepredložila návrh na vykonanie dokazovania výsluchmi svedkov včas v rámci svojej obrany, tak okresný súd zákonným postupom na tento návrh žalovanej neprihliadal, t.j. takýto návrh na výsluch svedkov nevykonával, pretože vykonanie tohto dôkazu žalovaná mohla navrhnúť už skôr v samotnom podanom odpore, prípadne vo vyjadrení, na ktoré bola vyzvaná výzvou okresného súdu podľa ust. § 167 ods. 4 CSP, datovanou 22.10.2020, k čomu vo vyjadrení zo dňa 16.11.2020 nedošlo. Zákonným postupom okresného súdu, aplikovaním sudcovskej, ako aj zákonnej koncentracie konania potom nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý súdny proces nevykonaním výsluchu svedkov navrhnutého žalovanou nie včas. Z toho istého záveru krajského súdu nebol relevantný ani odvolací dôvod žalovanej, že nevykonaním týchto navrhnutých dôkazov, nevykonaním výsluchu svedkov sa mala žalovaná dostať do nevýhodnejšej pozície ako žalobca. V konečnom dôsledku bola to žalovaná, ktorá i napriek poučeniu o sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania pri obrane nedostatku pasívnej legitimácie nie včas uplatnila prostriedok procesnej obrany v návrhu na výsluch svedkov. Za tohto procesno-právneho stavu potom bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré aj podľa názoru krajského súdu dali spoľahlivý základ tomu, aby bolo možné konštatovanie zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, na základe ktorého žalobca vykonával dielo pre žalovanú a toto dielo sa jej dostalo do dispozície.

18. Krajský súd k zákonnosti postupu okresného súdu, ktorý aplikoval sudcovskú koncentráciu konania v zmysle ust. § 153 CSP, a to v tom, že na neskôr označené tvrdenia a dôkazy použité žalovanou neprihliadal, poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 530/2018 zo dňa 15. novembra 2018, podľa ktorého „...Keďže sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať.“ Ďalej krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/43/2018 zo dňa 26. februára 2019, a to odsek 8.1., 9. odôvodnenia tohto rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že podľa Čl. 8 základných princípov CSP sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité na rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Z Čl. 10 ods. 3 základných princípov CSP vyplýva stranám povinnosť postupovať v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu. Súd môže určiť stranám záväznú procesnú lehotu na niektoré procesné úkony (Čl. 10 ods. 3 základných princípov CSP). S týmito zásadami je spojená aj povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP). Strany sporu sú preto povinné rešpektovať pokyny súdu smerujúce k prejednaniu sporu, pričom zákon umožňuje súdu určiť stranám záväznú lehotu na predloženie vyjadrení obsahujúcich skutkové tvrdenia, prípadne na predloženie návrhov na vykonanie dôkazov s tým, že v prípade nedodržania predmetnej lehoty súd nemusí na neskôr predložené tvrdenia alebo návrhy prihliadať, čo predstavuje procesnú preklúziu práva. Účelom sudcovskej koncentracie konania je poskytnúť súdnu ochranu čo najrýchlejšie a účinne. Ďalej z tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že táto skutočnosť je o to výraznejšia, ak je strana sporu zastúpená advokátom, ktorý by mal chápať význam a dôsledky sudcovskej koncentracie konania a ktorý by mal mať dostatočné vedomosti na to, aby posúdil, že nerešpektovanie výzvy súdu spojenej so sudcovskou koncentráciou môže mať za následok stratu sporu na strane svojho klienta. Rovnako k zákonnosti postupu okresného súdu, pri aplikovaní sudcovskej koncentracie konania krajský súd poukazuje aj na ďalšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/50/2020 zo dňa 31.05.2021, ods. 41 odôvodnenia tohto rozhodnutia, podľa ktorého „...Koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Účelom sudcovskej koncentracie konania je spor zrýchliť, zefektívniť, zabrániť tomu, aby strany predkladali skutkové tvrdenia alebo návrhy na vykonanie dôkazov až na pojednávaní, čo by predlžovalo celkový proces z dôvodu potreby odročenia pojednávania. Vychádza sa z názoru, že sudca so znalosťou konkrétnej veci vie najlepšie posúdiť adekvátnosť a včasnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej

obrany. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.“ V neposlednom rade je tu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 30Bdo/8/2021 zo dňa 27. mája 2021.

19. Krajský súd vzhľadom k uvedenému za aplikácie ust. § 383 CSP bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil okresný súd. Nebol opodstatnený ani odvolací dôvod žalovanej, že došlo k nedostatočnému zisteniu skutkového stavu. V súhrnlosti dôkazy predložené žalobcom a vykonané pred okresným súdom preukázali, že žalobca má odôvodnený, preukázaný nárok na zaplatenie ceny diela voči žalovanej. Žalovaná nepochybným spôsobom podľa listinného dôkazu, ktorý sa nachádza na č.l. 37, elektronicky, v e-maile zo dňa 16. októbra 2019 prejavila vôľu voči žalobcovi, a to vyjadrila svoju viazanosť byť v zmluvnom vzťahu so žalobcom. V tomto dôkaze žalovaná vyjadrila predmet záväzku - dielo, ktoré požaduje realizovať, miesto jeho realizácie, fakturačné údaje s uvedením jej obchodného mena, miesta podnikania, IČO, DIČ, bankové spojenie. Zmluva o dielo podľa ust. § 536 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka je právnym úkonom, ktorým sa prejavuje vôľa smerujúca k vzniku práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú, ktorý prejav vôle sa môže uskutočniť tak výslovnou, alebo iným spôsobom, ktorý nevzbudzuje pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť. Žalovaná podľa listinného dôkazu, a to e-mailu zo dňa 16. októbra 2019 jednoznačne prejavila vôľu byť viazaná v zmluvnom vzťahu so žalobcom, podľa ktorého sa zrealizuje vymedzený predmet diela v určenom mieste realizácie s tým, že žalovaná súčasne uviedla aj fakturačné údaje pre úhradu ceny diela. Z takéhoto prejavu vôle žalovanou, ktorý prejav vôle žalobca akceptoval vykonaním diela, nemohla byť namiesto obrana žalovanej, že neuzavrela zmluvu o dielo so žalobcom. Žalobca na základe zmluvného vzťahu so žalovanou vykonal pre žalovanú ako objednávateľa inštaláciu zariadenia zabezpečovacej techniky v mieste určenom žalovanou, ktorú cenu diela vyúčtoval faktúrou č. 16190042 na 463,80 Eur a faktúrou č. 16190045 na sumu 294,80 Eur, celkom cena za dielo predstavovala 758,60 Eur. Vykonanie diela bolo preukázané dôkazmi žalobcu podľa obsahu montážnych listov. Žalovaná mala pasívnu vecnú legitímáciu, bola v zmluvnom vzťahu so žalobcom, dielo žalobca pre žalovanú vykonal a žalovaná má povinnosť cenu diela zaplatiť. Dôkazy žalobcu preukázali vecnú legitímáciu žalovanej, ktorá vyplýva z hmotného práva, podľa ktorého je nositeľom uplatnenej povinnosti zaplatenia ceny diela. Pokiaľ žalovaná poukazovala na dôkazy, podľa ktorých mala byť cena diela riešená úhradou iným subjektom, tak táto obrana žalovanej nebola relevantná, pretože nepreukázala to, že jej záväzok na cenu diela prevzal iný subjekt. Krajský súd má za to, že v dostatočnom rozsahu bolo vykonané dokazovanie pred okresným súdom, ak v súhrnlosti listinné dôkazy predložené žalobcom preukázali zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou, vykonanie diela a tým záväzok žalovanej cenu vykonaného diela zaplatiť, ak navyše podľa listinného dôkazu zo dňa 10.07.2020 bolo zo strany Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, sekcia boja proti podvodom a analýzy rizík potvrdené, že žalovaná si faktúry od žalobcu č. 16190042 na sumu 463,80 Eur a č. 16190045 na sumu 294,80 Eur vykázala ako daňový subjekt k odpočtu DPH.

20. Na v dostatočnom rozsahu zistený skutkový stav aplikoval okresný súd aj správny právny predpis, a to ust. § 536 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka. Ani jeden z odvolacích dôvodov žalovanej nebol relevantný, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného potvrdený ako vecne správne rozhodnutie v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ktorý je výrokom závislým od výroku vo veci samej, pričom osobitne nebol napadnutý odvolacími dôvodmi.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanej bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.